

bro razstavo, lani pa razdelila 22 kilo ruskega lanu. Mariborsko s 72. udi vodi notar dr. Mullé. Lani so se udje samo enkrat videli iz lica v lice ter se razgovarjali, kako bi se osnovali vinski sejmi v Gradcu in Mariboru, potem kako bi naj okrajni zastopi in srenjski predstojniki izganjali tate, ki iz vinogradov kolje kradejo; tudi je 3 bike razdražbala. Trboveljskej s 62. udi načelnik je č. g. župnik Stagoj: kupila je 1 trijer in 3 kilo rusk. lanu, in zasadila 3 drevesnice z mladimi smrekami in relihi, ki bodo rabili za pogozenje. To je res vrlo podvzetje! Slov. Bistriška ima 61 udov. Jeni predsednik je G. Bayer in stanuje v Gradcu ter je lani samo enkrat ude na zborovanje sklical, kupil 1 brano za trganje mahú na travnikih in 170 kilo ruskega lanu. Konjiška pod predsedništvom apotekarja Fleischerja kupila je največ rus. lanu, namreč 300 kilo, udov ima 53. Ptujška šteje 52 udov. Njeni predsednik major Pascotini je lani kupil 1 angleško svinjče in 80 kilo rus. lanu, premiranju konjev odločil 50 fl. in ministerstvu prošnjo doposlal, naj bi se pri novi dohodninski dači kmeti ne obdačevali, kateri imajo samo 600 fl. čistega letnega dohodka. Ormuške in št. Lenartske podružnice udov (50 vsaka) pa lani predsednika, dr. Petovar in dr. Jug, še niti en samkrat nista sklicala; ti dve podružnici tedaj popolnem spite! Kozijanska in Sevnjska šteje vsaka po 40 udov. Prva pod predsednikom Vazalikom je kupila 1 trijer in premije delila za lepa goveda, druga pod predsedništvom g. Kaučiča je delala priprave za živinsko razstavo. Sledi Brežiška s 36. udi, predsednik je č. g. dekan Mikuš. Lani je zborovala 2krat in poprosila okrajni zastop in srenje, naj več skrbijo za dobre žrebce in bike, kojih močno pomanjkuje. Mahrenberško vodi č. g. dekan J. Stoklas. Ima 35 udov in je lani priporočala boljšo rejo goveje živine in poskuse z rejo kunccev ali pitovnih zajcev! Slatinska s 34. udi pod predsednikom Ogrizekom je sklenila 4 bike marijahoferskega plemena kupiti. Do sedaj še pa tega ni storila. Ljutomerska ima 32 udov, je kupila 255 kilo rus. lanu in 2krat zborovala. Predsednik njej je vrli učitelj g. Janez Kryl. Vranska ima 26 udov, pa je lani vedno spala, notar Ulrich je njeni predsednik. Slov. graška broji 20 udov; predsednik je g. Naredi. Lani je razdražbala 4 bike in razdelila 210 kilo rus. lanu. Kupila je tudi 1 brano za travnike in 1 sejavno mašino za kuruzo. Pri edinem zborovanju razgovarjalo se je o zboljšanju gozdnih zemljišč, o stavbi dobrih svinjskih hlevov in pa o koristi plugov za globoko oranje! Prihodnji sestavki bodo pojasnovali, kaj se je storilo posebič za povzdigo živinorejstva, vinogradarstva itd.

Sejmovi. 11. jan. Nova cerkva; 14. jan. sv. Filip v Beračah; 16. jan. Kapela pri Brežicah, sv. Peter pri Radgoni, Petrovče, Tilmitsch pri Lipnici. —

Dopisi.

Iz Maribora. (Za stran volitve) 12. sept. 1878. so mnogi uže tirjali, naj jim objavimo imena volilcev, ki so pošteno slovensko narodno glasovali, potem onih, ki so se v nemčursko-liberalni jarem dali vpreči in potegnoli na komando: „volite Seidl-Seederja“, kakor tudi tistih volilcev, ki so volili polovičarski t. j. enega izmed slovenskih narodnih kandidatov, enega pa izmed nemškutar-skih. Tej želi zamoremo še le sedaj ustreči, ker prej nismo dobili zanesljivega zapisnika o volitvi v roke. Vendar za dnes objavimo tukaj zanimiv dopis: „Iz Pohorja“ ki je natisnen v Slov. Narodu štev. 2. od 3. jan. 1879: „12. sept. 1878 zmagali smo Slovenci v Mariboru, izvoljena bila sta g. dr. Radaj in g. J. Fluher; nemčurji bili so tepeni: Seidl-Seeder sta propala. Dne 19. sept. 1878. so se 3 nemčurski kralji Wretzl, Seidl in bergentalski Löschnigg Jarij na pot podali v slovensko Bistrico iskat, kar so izgubili, misleči, le v Bistrici so naši rešitelji doma. Kakor slišim, je bilo pri Formacherju zbirališče. Veliki zbor sklene Jakoba Rataja tožiti zavoljo kupovanja in prodajanja volilnih glasov, in kot tožnika sta na oder stopila: Soršak in usnar Nasko. Ker pri sodnji nijsta ničesar dokazati znala, sta se izgovarjala na bergentalskega paverskega grofa, ki ne zna niti pisati niti čitati, nekega Löschnigga, ker je začel prvi blebetati o kupovanih in prodajanih volilnih glasih.

Trikrat so morali Lazničani pred sodnijo priti, na zadnje so še celo žandarje gnali na hribe in v kočje izpraševat, da bi kaj krivega izvahali, a ves trud je bil zastoj. Tožba je zdaj končana, in nemčurski farizeji so poparjeni in tepeni. Sodnijsko spričevalo za g. Jakoba Rataja se glasi: „ad Z. 2527 und 2526 Stf. An Herrn Jakob Rataj, Grundbesitzer in Lassnitz. Ueber Ihr heute h. g. vorgebrachtes mündliches Ansuchen wird Ihnen hiemiet das Amtszeugniss dahin ertheilt, dass kein Grund zur weiteren gerichtlichen Verfolgung gegen Sie wegen des am 15. Oktober 1878 sub Z. 2170 Stf. und 24. September d. J. Z. 2009 Stf. angezeigten Vergehens, begangen durch Kauf und Verkauf von Wahlstimmen, vorhanden sei. K. k. Bezirksgericht Marburg r. D. U. am 16. Dezember 1878. Bramberger m. p., k. k. Adjunkt.“ To je precejšnja klofuta! Prihodnjič objavimo imena mož, ki so glasovali za Seidl-Seederja, ostankov stare garde!

Iz Slov. Bistrice. (Razne novosti.) Letina bila je pretečeno leto pri nas še precej dobra. Imeli smo obilo pridelkov, samo jesen bila je preveč deževna; mnogo pridelkov se je tako pokvarilo. Z letom 1878. zamoremo Slovani zadovoljni biti. Kajti mogočni Rus je grdega Turka tako strašno pobil, kakor ga še noben evropski vladaa ni mogel natepsti v celih 500. letih ne. Vsled tegr je večji del južnih Slovanov zadobil svobodo ni prosto pot do omike in boljše bodočnosti, namreč: Bolgari, Hercegovinci in Bosnijaki. Slovenci se

tega veselimo, turkoljubni naši nemškutarji pa klaverno glave pobešajo! Tudi zadnja volitev jih je močno pobila, tem bolj ker je celó slovenski kmet g. Fluber visokega in štimanega liberalnega kandidata podrl. Tudi je to prvi slučaj, da so pri nas kmetje izvolili kmeta za poslanca! Naša nemčurja Sorschagg in Nasko sta hotela volitev podreti pa sta obadva v mlako pala. Sodnija ni potrdila natolcevanj o kupovanju in prodavanju volilnih glasov. To so si nemčurji izmislili, bržčas prav lahko, ker so sami tako delali, dokler so kaj denarjev imeli! Vsaj rajni Gunzej, volivec od sv. Antona v Slov. gor. je pravil, da so mu nemčurji desetak v roko vtisnili. On je desetak vzela volil pa — narodne, slovenske kandidate! — Naposled omenim še nekaterih posestnikov v Vrhovljah konjiškega okraja. Ti so nevem kako prišli na sum pri zavarovalnicah, kakor da bi si sami poslopja požigali. Te se vsled tega takih zavarovancev branijo, pridnim in hvaležnim pa rade ustrezajo in škodo hitro poplačajo. Tako je tamošnja posestnica in udova M. Kuhl, katerej se je hiša od sosedovega Remerjevega poslopja vnela in pogorela, hitro in popolnem dobila vso škodo poplačano od zavarovalne banke Slavije! Ta zavarovalnica je zaupanja vredna in priporočbe!

Iz Ribnice. (Nezvestoba — predobri starši.) Nekdo je kupil drevesa v cerkvenem gozdu na upanje, ker je obljubil hitro po spečanem lesu dolg poplačati. Ali mož ni ostal mož beseda. Trebalo ga je tožiti pa brez uspeha. Kupec je namreč cerkvena drevesa posekal in prodal, sodnijski cenilci pa niso ničesar najšli, da bi se dalo rubiti, ker je tudi doma vse prodal in poskril; cerkva je morala zgubiti. — Imamo tudi 2 čestita 70letna starša, moža in ženo, ki sta na svojem posestvu mnogo let dobro gospodarila in tudi Bogu lepo služila. Ob nedeljah in praznikih njune klopi v cerkvi ni bilo nikdar prazne, ob sobotah po večerih se je pri hiši molil sv. roženkanc. Tudi otroke sta dobro in skrbno po krščanski navadi izrejevala, le prerano sta žlico iz rok djala in posestvo sinn izročila. V kratkih letih prišlo je vse na slabo. Kar se je dalo, to je sin od hiše prodal in poskril, ostalo pa pride na boben. Staršem se utegne na zadnje dni prav huda goditi. Nank iz tega pa je, naj starši žlice prezgodaj ne devajo iz rok!

Iz celjske okolice. (Pobirki.) Črez meter visoki sneg je v ravninah čisto skopnel, le iz planin se nam še lesketa. Sprevod gēne. Jožefe Geigerjeve bil je velikansk. Po svoji oporoki si je pa tudi zaslužila, da so njej Celjani zadnjo čast skazali. — Po okolici se potope nek slepar, ki lahko vernim ljudem za mali denar številke ponuja, ki bodo pri bližnjem srečkanju v loteriji gotovo „ven prišle“. Se ve, da se mu jih dosti na limance prime. Pride pa tudi do nekega prostega kmetiča in mu ponuja sreče. Toda namesto plačila mu da za popotnico: „Ako za gotovo veš, da te šte-

vilke „ven pridejo“, pa jih sam stavi; saj si dosti potreben“. Pobral je šila in kopita in šel dalje „sreče iskat“. Drži se bolj stranskih krajev, kder žandarji menje dela dobijo. — Lovska postava je ojstra; le zapopasti ni moči, je li bolj ojstra za najemnike lova, ali za tatove divjačine. Vsak zajc, vsak srnjak ima svojega tata. Zatoraj ni čuda, da lovci zverine na lovu dostikrat še ne zasledijo. Pa Teharski lovci si znajo v takih okolj-sinah pomagati. V pomanjkanju divjačine pokajo eden po drugem. Menda je lovec tovarša za srnjaka pogledal, da je na njega „šprienil“. Pa „šuis“ ni nič škode napravil, ker je v žlahti ostal. — Teharčani so pa pri svojem beriču in njegovem županu res siromaki. Ob novem letu so začeli že veliki petek obhajati. Na beričevo povelje je srenjski odbor plačilo za orglarja ustavil, češ, da je mežnarjeva in organistova brnja že odplačana, ali po beriškem izrazu „oblezana“. Ta menda ne bo čisto resnična. Sicer pa žlahnim Teharčanom nikdo ne zavida za njih beriča, niti za njih župana. Da so Teharčani žlahnega rodu, dokazal je pokojni Ferdo Kočever v svojem „Mlinarjev Janez“. Nekteri se te odličnosti tudi zavedajo in ne trpijo med seboj beričeve baže. Za to so ga iz zapisnika žlahnikov izbrisali in zapodili; on se ne smeje več „baron“ ne podpisati, ne imenovati. Ker so pa s tem priimkom združeni bili mastni dohodki, je ta kazen tem bolj občutljiva, ker so jaslice zdaj precej visoko pripete!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Zagrizen sovražnik Slovencev pa tudi sv. katoliške Cerkve je graška: „Tagespost“ glasilo štajerskih nemčurjev in liberalcev. Ta grdi list je objavljaj obširni spis dr. Kozjeka, kder se sedanje nesramno in posebno za kmeta toliko pogubno odušstvo zagovarja in hvali; nov dokaz, da so liberalni nauki in gospodje bolj Judom prijazni, nego domačim, krščanskim, kmet-skim ljudem. — V Gorici so zaprli glasovitega lahona Tolaja; toda po noči so prijatelji straže prevarili, rovarja iz temnice izpeljali in takoj črez mejo na Italijansko spravili. — Dalmatinca Ivana Bijankijerita, urednika „Narodnega lista“ v Zadaru, toži vladini pravdnik zaradi govora, kojega je govoril pri svečanosti dr. Bleiweisa! — Znani dr. Herbst je odšel v Prago, kder se hoče s dr. Riegerjem pogoditi in zvezati, da bi zatrl magjarsko oholost. Ko bi Nemci bili odkritosrčni in nesebični tukaj tako, kakor so Čehove, bilo bi uže davno iz take moke kaj kruha, a vsa reč je neizmerno neverjetna. Čehi so Slovani, zoper Slovane pa so se Nemci in Magjari še do sedaj vselej porazumili! — Kako resnično je „Slov. Gosp.“ pa tudi vsi slovanski listi narisal zadnjič domoljubje nemških liberalcev, to je iz nova potrjeno. Nesramni prusak Schönerer je svoje volilce sklical blizu Zwettel-na v gornjem Avstrijskem in jim razložil, zakaj je